

1. L'accent diacrític

Els mots o paraules que només tenen **una síl·laba** s'anomenen **monosíl·labs** i generalment no s'accentuen. Exemples: *pa, tronc, serp, pont, ros, cranc, vel, sol, port...*

Però hi ha un petit nombre de monosíl·labs que sí que s'accentuen per a distingir-los d'altres que s'escriuen igual però tenen un significat diferent. Exemples: *és* (del verb *ser*), *bé*, *món*, *déu* (divinitat)...

Un accent diacrític (o distintiu) és un accent, agut o greu, que es posa damunt la vocal d'alguns monosíl·labs per a distingir-los d'altres monosíl·labs que s'escriuen igual però tenen un significat diferent.

Els més freqüents són només 15, però convé recordar-los perquè són molt freqüents.

Quadre dels accents diacrítics:

bé <i>béns</i> (correcte, bo; cosa bona; propietats) Això està bé. Hem de mirar pel bé comú. El testament reparteix els béns de qualcú.	be, bens (animal) Un be és un animal de granja. Un ramat de bens.
déu, déus (divinitat) Zeus era un déu grec. Júpiter i Neptú eren déus romans.	deu, deus (quantitat; forma del verb <i>deure</i>) Hi ha deu bolígrafs dins el pot. El meu germà deu doblers al banc. Tu li deus un favor.
és (del verb <i>ser</i>) En Bep és ros.	es (pronom feble; plural de la lletra <i>e</i>) La grip es contagia fàcilment. El mot <i>Estellenc</i> té tres es.
mà (part del cos) Escriu amb la mà esquerra.	ma (pronom possessiu) Ma mare té quaranta anys.
més (quantitat) Voldria més sopa, per favor.	mes (part de l'any) El gener és el primer mes de l'any.
món (la Terra) Na Maria ha fet la volta al món.	mon (pronom possessiu) Mon pare és taxista.
pèl, pèls (filaments que creixen a la pell) No té un pèl de beneït. Té quatre pèls a la barba.	pel, pels (per+el; per+els) El cavall corre pel prat. Tenc fred pels peus.
què (pronom interrogatiu; preposició + que) Què vols? La clau amb què vols obrir és defectuosa.	que (conjunció; pronom relatiu; quantitatiu) Volen que ens quedem a casa. El raïm que compres és molt dolç. Que savi, el meu avi!
sé (del verb <i>saber</i>) No sé quin cotxe comprar.	se (pronom feble) Aquests amics no se separen per res.
sí (afirmació) Sí que vendré a la festa!	si (conjunció) No sabem si plourà la setmana que ve.
sòl, sòls (superfície del terreny) No es pot construir en sòl rústic. Les tomàtiqüeres volen sòls fèrtils.	sol (astre) A l'estiu fa molt de sol. El sol és un astre. Viuen tots sols.
són (del verb <i>ser</i>) Dos i dos són quatre.	son (quant de dormir) Després de sopar m'agafa son. En Joan i son pare viuen a Palma.
té (del verb <i>tenir</i>) Na Cèlia té una bicicleta nova.	te (infusió; pronom feble) Anem a prendre una tassa de te! El meu amic vol conèixer-te.
ús (utilització) S'ha de fer un bon ús dels aparells elèctrics.	us (pronom feble) Us volem convidar a un concert.
vós (pronom fort) I vós, qui sou?	vos (pronom feble) Posau-vos els auriculars.

També és útil accentuar els mots següents per a evitar confusions:

ós (animal) He vist un os
vénen (del verb venir) Avui no vénen

os (part de l'esquelet) He vist un os
venen (del verb vendre) Avui no venen.

2. Llegeix aquestes frases i tria el mot adequat:

El camp era ple de que pasturaven.

Molts de grecs vivien a l'Olimp.

El moliner va repartir els seus entre els seus fills.

El color verd el color de l'esperança.

Plou i fa , les bruixes pentinen.

La capsa de ceres costa euros.

Jules Verne va escriure *La volta al* *en vuitanta dies*.

mare té molta esquerra.

El de maig és alegre que el de novembre.

Aquell home tenia molts de a les cames.

El cotxe de pare massa vell.

La pilota amb jugàvem era de paper de diari i plàstic.

Les amigues esperaves han arribat.

El verd ric en antioxidants.

Les cols sembren juliol.

Va dir que , que aniria al metge, però tot .

Els cucs de terra espongen el i l'enriqueixen.

Aquell home se'l mirà fixament i digué: I , qui sou?

Si teniu , aixecau- i caminau un poc.

deix el diccionari per si en voleu fer .